

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 29Cb/329/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1509201375
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tamášiová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1509201375.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Janou Tamášiovou v obchodno-právnom spore žalobcu: McGrath & Arthur s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 35 962 836, právne zastúpeného: MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, proti žalovanému: K. K., nar. XX.X.XXXX, bytom L. padlých hrdinov XXX/X, XXX XX W. pri K., právne zastúpenej Mgr. Tomášom Bašticom, so sídlom Grösslingová 56, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie 2.317,07 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 11.02.2009 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa pôvodný žalobca (GE Money, a.s. "v likvidácii", so sídlom Bottova 7, 811 09 Bratislava, IČO: 17 324 220) voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.317,07 Eur s príslušenstvom titulom nezaplatených leasingových splátok, nezaplatenej zmluvnej pokuty a náhrady trov konania.
 2. Dňa 03.03.2010 tunajší súd vydal platobný rozkaz č.k. 19Rob/45/2009-23, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu.
 3. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/85/2012 súd uznesením č.k. 5 C 85/2012-59 zo dňa 18.03.2013 povolil obnovu konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 19Rob 45/2009. Uznesením č.k. 8Co/372/2015-135 zo dňa 23.06.2015 Krajský súd v Bratislave uznesenie tunajšieho súdu č.k. 5 C 85/2012-59 zo dňa 18.03.2013 potvrdil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2015. Návrh na obnovu konania podal žalovaný, ktorý ako žalovaný vystupuje aj v konaní sp. zn. 29Cb/329/2015.
 4. Uznesením č.k. 29Cb/329/2019-90 zo dňa 23.08.2019 súd rozhodol tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania: McGrath & Arthur s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 35 962 836.
 5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov založených v súdnom spise, výsluchmi zástupcov strán sporu, kompletným spisovým materiálom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/85/2012, pričom vykonaným dokazovaním mal zistený nasledovný skutkový stav veci:
 6. Pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 17.02.2014 Leasingovú zmluvu č. XXXXX, (ďalej len LZ), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné zmluvné podmienky finančného leasingu pôvodného žalobcu. Uvedenou zmluvou pôvodný žalobca prenechal žalovanému osobný automobil zn. Škoda Octavia Combi 00. 2.0 Ambiente.
- V zmysle čl. 3 LZ v spojení so Splátkovým kalendárom sa žalovaný zaviazal za užívanie predmetu leasingu zaplatiť mimoriadnu splátku vo výške 2.210,71 Eur (66.600,- Sk) a administratívny poplatok vo výške 243,18 Eur (7.326,- Sk) s lehotou splatnosti 17.02.2004 a následne zaplatiť žalobcovi 60

pravidelných splátok á 331,01 Eur (9.972,- Sk) mesačne počnúc dňom 27.02.2014 a následne so splatnosťou vždy k 27. dňu kalendárneho mesiaca.

Žalovaný plnil žalobcovi podľa LZ iba čiastočne, a to dňa 24.02.2004 sumu 2.453,89 Eur (73.926,- Sk) ako mimoriadnu splátku a administratívny poplatok so splatnosťou dňa 17.02.2004 a ďalej šesť leasingových splátok á 331,01 Eur (9.972,- Sk) dňa 31.03.2004 splatná dňa 27.02.2004, dňa 02.04.2004 splatná dňa 27.03.2004, dňa 14.05.2004 splatná dňa 27.04.2004, dňa 03.06.2004 splatná dňa 27.05.2004, dňa 20.07.2004 splatná 27.06.2004 a dňa 03.09.2004 splatná dňa 27.07.2004.

Z dôvodu, že žalovaný neuhradil ďalšie splátky, žalobca odstúpil od LZ. Zmluvný vzťah skončil dňa 10.03.2005.

7. Na pojednávaní súdu dňa 29.01.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava žaloby a písomného vyhotovenia. Podľa neho nejde o spotrebiteľský spor. Smernica EHS, na ktorú sa odvoláva žalovaný, Najvyšší súd, Krajský súd a prvostupňový súd v konaní o obnove konania zaväzovala Slovensko až vstupom do Európskej únie, až potom bola implementovaná do Občianskeho zákonníka. Nevzťahovala sa na leasingovú zmluvu. Od podania žaloby sa dlžná istina nezmenila, žalovaný žiadnu splátku neuhradil a v exekučnom konaní sa nič nevymohlo.

8. Na pojednávaní súdu dňa 29.01.2020 právny zástupca žalovaného poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v konaní o obnove konania č.k. 8Co 372/2015 zo dňa 23.06.2015 ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.04.2015 č.k. 3McDO 14/2014, podľa ktorého sa vo vzťahoch, v ktorých je spotrebiteľ účastník, použijú prednostne ustanovenie Občianskeho zákonníka pred ustanovením Obchodného zákonníka. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v čase uzavretia leasingovej zmluvy platil zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru žalovaného je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5McDo 20/2009, ktoré bolo uverejnené aj v zbierke stanovisk NS SR 3/2013 pod por. č. 36 sa uvádza, že v týchto vzťahoch je nutné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka aj v prípade, ak došlo k zmluve medzi stranami k voľbe Obchodného zákonníka. Podľa údajov uvedených v žalobe zmluvný vzťah bol ukončený 10.03.2005 a žaloba bola podaná dňa 11.02.2009. Vzhľadom na uvedené právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania, nakoľko premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka je trojročná a žaloba bola podaná po jej uplynutí.

9. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len OBZ) strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

10. Podľa § 269 ods. 2 OBZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

11. Podľa prvej vety záhlavia Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu spoločnosti GE Capital Leasing, a.s. Verzia 1/2004 finančným leasingom sa rozumie právny vzťah medzi leasingovou spoločnosťou GE Capital Leasing, a.s. (ďalej len "Spoločnosť") a leasingovým užívateľom (ďalej len "Užívateľ") založený na základe uzatvorenej leasingovej zmluvy (ďalej len "Leasingová zmluva" alebo "LZ") a podliehajúci ustanoveniam týchto Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu spoločnosti GE Capital Leasing, a.s. (ďalej len "Podmienky"). Spoločnosť a Užívateľ sa dohodli, že LZ sa uzatvára podľa ustanovenia § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., obchodného zákonníka v platnom znení ako zmluva nepomenovaná v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 obchodného zákonníka.

12. Podľa poslednej vety záhlavia Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu spoločnosti GE Capital Leasing, a.s. Verzia 1/2004 ak je užívateľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý finančný leasing na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je považovaný za spotrebiteľa podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení (ďalej len "ZSU"; ustanovenia ZSU sa primerane použijú i na úpravu vzťahov založených LZ.

13. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaní zákonných ustanovení súd konštatuje, že medzi stranami sporu nebolo sporné uzatvorenie samotnej LZ. Avšak sporným zostalo posúdenie, o aký typ zmluvy ide. Žalobca v tomto smere tvrdil, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu, žalovaný tvrdil opak. Súd v tomto smere vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Cdo 147/2014- 124 zo dňa 30.04.2015, z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/372/2015-135 zo dňa 23.06.2015 ako aj z rozhodnutia tunajšieho súdu č.k. 5C 85/2012-59 zo dňa 18.03.2013.

Súd sa stotožnil v plnom rozsahu s právnou argumentáciou vyslovenou vo vyššie uvedených rozhodnutiach a teda konštatuje, že hoci Zmluva uzatvorená medzi stranami bola dojednaná v právnom režime podľa Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva, bola v zmysle uvedeného typovou zmluvou, ktorá nesmela obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a ani podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva spadala pod režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné žalovaného považovať za spotrebiteľa aj s odkazom na túto právnú úpravu spotrebiteľských úverov vo všeobecných zmluvných podmienkach, tvoriacich súčasť Zmluvy. Sám žalobca si do zmluvných podmienok zakotvil, že ak je užívateľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý finančný leasing na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je považovaný za spotrebiteľa. Žalobca nepreukázal, že by bol žalovanému finančný leasing poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Z tohto hľadiska možno bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že LZ uzatvorená medzi stranami sporu bola spotrebiteľskou zmluvou.

Súd sa ďalej zaoberal, či námietka premlčania vznesená žalovaným bola podaná dôvodne. Vzhľadom na to, že LZ posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, má za to, že je potrebné aplikovať ustanovenia o premlčaní podľa OZ a nie OBZ. Trojročná premlčacia lehota v zmysle § 101 OZ začala podľa názoru súdu plynúť odo dňa 11.03.2005, t.j. deň nasledujúci po ukončení zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, pričom uplynula dňa 11.03.2008. Žalobca podal žalobu až dňa 11.02.2009, t.j. po uplynutí zákonom ustanovenej trojročnej lehoty. Súd v tomto smere považoval za irelevantné tvrdenia žalobcu o tom, že Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zavázovala Slovensko až vstupom do Európskej únie a LZ bola uzatvorená ešte predtým. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5 M Cdo 20/2019 zo dňa 25.11.2011, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 až § 60). Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa prechodných a záverečných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2004 (§ 897f ods. 3) spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3 (§ 879f ods. 4 uvedeného zákona).

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Z ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Rozhodujúcim je, že námietka premlčania bola žalovaným vznesená dôvodne. Posudzovanie samotnej žalovanej istiny je vzhľadom na účinne vznesenú námietku premlčania podľa názoru súdu nadbytočné. Preto súd žalobu žalobcu zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keď súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).